

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΠΑΡΗΓΟΡΗΤΟ ΠΑΤΕΡΑ

ΙΩΣΗΦ ΤΖΑΝΝΙΝΗ

ΤΟ ΝΕΚΡΙΚΟ ΤΟΥΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Ο ΦΙΛΟΣ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΑΡΚΟΡΑΣ

ΑΔΕΛΦΙΚΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ.Φ.Ι.0018

Μαῦρε πατέρα ! Ὁ πόνος σου
Πόσο με θλίβει ὦ ! πόσο !
Παρηγοριά εἶν' ἀδύνατο
Ἵς ἐσέ καμμία νά δώσω.
Σοῦ ἐπῆραν τὸ μονάκριβο,
Καὶ θησαυρός σου μόνος.
Εἶναι τοῦ χάρου ὁ πόνος.
Ποῦ σ' ἀφῆκεν αὐτό.

Ἵάν ἓνας, ὅπου ξέμακρα
Ἵς λόγγους παραδέρνει
Κ' ἴσια τὸ φῶς τοῦ τόπου του
Στερνά τὸ δρόμο παίρνει,
Ἵχ! ἐδῶ κάτου τρέχοντας
Μὲ πόδια αἱματωμένα,
Ἵ τὸν οὐρανὸ γυρμένα
Θά 'χῆς τὰ μάτια ἐσύ.

Μὲ λογισμοῦ φτερούγιασμα,
Ζητώντας τὸ παιδί σου.
Ἵπ' ἄστρο εἰς ἄστρο, φίλε μου,
Ἵναίδα καὶ ποτίσου.
Ποτίσου ἐκεῖ 'ποῦ ἀστέρευτῃ
Γλυκεῖα πηγὴ ἀναβρύζει
Καὶ, τρέχοντας, δροσίζει
Τοῦ ἀνθρώπου τὸν καῦμό.

Ἵκεῖ, 'ποῦ νόμοι ἀπόκρυφοί
Μᾶς ἐρρίξαν μία ἴμερα,
Ἵρέπει, ἀκριβέ, νά σχίσουμε
Τὸ μονοπάτι ὡς πέρα.
Ἵ τὸ δρόμο ἡ βάρους εὐρωμε
Ἵ μαλακὸ γρασίδι,
Ν' ἀλλάξουμε ταξίδι
Δὲν εἶναι δυνατό.

Γι' αὐτὴν, ὅπου τὰ στήθια σου
Μὲ τόσο κλάυμα θρέχει,
Γιὰ σένα ὁ κόσμος, ἄχαρε,
Στάλα δροσιᾶς δὲν ἔχει.
Τί βλάβει; Ὁ νοῦς σας ἔκπαι
Ψηλά θὰ τρέχῃ τώρα
Μὲς τὴν αἰώνια χώρα,
Ποῦ 'ναι τ' ὠραῖο παιδί.

Κλαῖψε! — Ἵν ὁ κόσμος ἄπεινα
Γυρεύῃ 'ς ταῖς χαραῖς του
Νά δείξῃς ἄλλο πρόσωπο,
Γύρε γλυκὰ καὶ 'πὲς του
— Εἴχα παιδί: τὸ ἐθάψανε,
Καὶ θησαυρός μου μόνος
Εἶναι τοῦ χάρου ὁ πόνος,
Ποῦ μ' ἀφῆκεν αὐτό.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ